

- 2) Følger det af Dublinforordningens artikel 18, stk. 2, at den ansøgning om international beskyttelse, der stadig var under behandling af de nederlandske myndigheder, da tilbagetagelsesansøgningen blev fremsat den 5. marts 2015, straks efter fremsættelsen af tilbagetagelsesansøgningen skulle have været udsat og efter udløbet af fristen i artikel 24 stoppet af de nederlandske myndigheder i den forstand, at de trak anmodningen tilbage eller ændrede den tidligere afgørelse af 11. juni 2014 med afslag på asylansøgningen af 4. juni 2014? [Udelades]
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er ansvaret for behandlingen af sagsøgerens ansøgning om international beskyttelse da ikke gået over til Italien men forblevet hos de nederlandske myndigheder, fordi sagsøgte ikke trak afgørelsen af 11. juni 2014 tilbage eller ændrede den?
- 4) Har de nederlandske myndigheder ved at undlade at oplyse, at den anden asylansøgning stadig var under appel ved afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, tilsidesat deres forpligtelse efter Dublinforordningens artikel 24, stk. 5, til at give de italienske myndigheder de oplysninger, der sætter dem i stand til at kontrollere, om denne stat er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne forordning?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, fører denne undladelse da til den konklusion, at ansvaret for behandlingen af sagsøgerens ansøgning om international beskyttelse ikke er overgået til Italien, men stadig påhviler Nederlandene?
- 6) Såfremt ansvaret ikke forblev hos Nederlandene, havde de nederlandske myndigheder i forbindelse med sagsøgerens overgivelse fra Italien til Nederlandene i sammenhæng med hans straffesag da på grundlag af Dublinforordningens artikel 17, stk. 1, og uanset forordningens artikel 3, stk. 1, skullet behandle den ansøgning om international beskyttelse, som sagsøgeren havde indgivet i Italien, og burde de, i fortsættelse heraf, af rimelighedshensyn have undladt at gøre brug af hjemlen i Dublinforordningens artikel 24, stk. 1, til at anmode de italienske myndigheder om at tage sagsøgeren tilbage?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 27. april 2017 — Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG mod Land Berlin

(Sag C-220/17)

(2017/C 239/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Er artikel 7, stk. 1 og 7, i direktiv 2014/40/EU ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 7, stk. 14, i direktiv 2014/40/EU, i strid med retssikkerhedsprincippet og følgelig ugyldige, idet disse bestemmelser pålægger medlemsstaterne at forbyde markedsføring af bestemte tobaksvarer, uden at det klart og tydeligt fremgår præcist hvilke af disse tobaksvarer, der skal forbydes allerede fra den 20. maj 2016, og hvilke der først skal forbydes fra den 20. maj 2020?
- b) Er artikel 7, stk. 1 og 7, i direktiv 2014/40/EU, sammenholdt med artikel 7, stk. 14, i direktiv 2014/40/EU, i strid med ligebehandlingsprincippet og følgelig ugyldige, idet der i disse bestemmelser for så vidt angår de forbud, som medlemsstaterne skal udstede, foretages en skelnen på grundlag af salgsvolumen, selv om der ikke er nogen begrundelse for at gøre dette?

- c) Er artikel 7, stk. 1 og 7, i direktiv 2014/40/EU i strid med proportionalitetsprincippet og/eller artikel 34 TEUF og følgelig ugyldige, idet disse bestemmelser pålægger medlemsstaterne at forbyde markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma, der har et salgsvolumen i Unionen på mindre end 3 % inden for en bestemt produktkategori, når forbuddet skal gælde allerede fra den 20. maj 2016?
- d) Såfremt det første spørgsmål, litra a)-c), skal besvares benægtende: Hvorledes skal udtrykket »produktkategori« i artikel 7, stk. 14, i direktiv 2014/40/EU fortolkes? Skal inddelingen i »produktkategorier« ske på grundlag af den kendetegnende aromas art eller den (aromatiserede) tobaksvares art eller en kombination af begge kriterier?
- e) Såfremt det første spørgsmål, litra a)-c), skal besvares benægtende: Hvorledes skal det konstateres, om grænsen på 3 % i henhold til artikel 7, stk. 14, i direktiv 2014/40/EU er nået for en bestemt tobaksvares vedkommende, så længe der ikke findes nogen officielle og offentligt tilgængelige tal og statistikker herom?
- 2) a) Kan medlemsstaterne ved gennemførelse af artikel 8-11 i direktiv 2014/40/EU i national lovgivning fastsætte supplerende overgangsbestemmelser?
- b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), skal besvares benægtende:
- (1) Er artikel 9, stk. 6, og artikel 10, stk. 1, andet punktum, litra f), i direktiv 2014/40/EU i strid med proportionalitetsprincippet og/eller artikel 34 TEUF og følgelig ugyldige, idet disse bestemmelser overlader det til Kommissionen at fastlægge bestemte krav om mærkning og emballage, uden i så henseende at opstille en frist for Kommissionen og uden at opstille yderligere overgangsbestemmelser eller -frister, der sikrer, at berørte virksomheder har tilstrækkelig tid til at tilpasse sig direktivets krav?
- (2) Er artikel 9, stk. 1, andet punktum (advarslens tekst), og artikel 9, stk. 4, [litra a,] andet punktum (om skriftstørrelsen), artikel 10, stk. [1], andet punktum, litra b) (rygestopoplysninger), og litra e) (anbringelse af advarslerne), samt [artikel] 11, stk. 1, første punktum (mærkning), i direktiv 2014/40/EU i strid med proportionalitetsprincippet og/eller artikel 34 TEUF og følgelig ugyldige, idet disse bestemmelser indrømmer medlemsstaterne diverse valg- og udformningsmuligheder, uden i så henseende at opstille en frist for medlemsstaterne og yderligere overgangsbestemmelser eller -frister, der sikrer, at berørte virksomheder har tilstrækkelig tid til at tilpasse sig direktivets krav?
- 3) a) Skal artikel 13, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 13, stk. 3, i direktiv 2014/40/EU fortolkes således, at disse bestemmelser pålægger medlemsstaterne også at forbyde anvendelse af oplysninger, der henviser til smag, duft, aromastoffer eller andre tilsætningsstoffer, når der ikke er tale om reklameoplysninger, og det stadig er tilladt at anvende de pågældende indholdsstoffer?
- b) Er artikel 13, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/40/EU ugyldig, idet denne bestemmelse tilsidesætter artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 27. april 2017 —
M.G. Tjebbes m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sag C-221/17)

(2017/C 239/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State